

NIET-WIJZIGINGSBEDING BIJ KINDERALIMENTATIE

Als ouders uit elkaar gaan zijn zij op grond van de wet verplicht afspraken omtrent hun kinderen te maken die in een ouderschapsplan worden vastgelegd. Eén van die afspraken betreft de wijze waarop ieder van de ouders in de kosten van de verzorging en opvoeding van de kinderen gaat voorzien, oftewel de kinderalimentatie.

Als ouders een afspraak hebben gemaakt omtrent de kinderalimentatie kan in beginsel iedere wijziging van omstandigheden die later optreedt, zoals een stijging of daling van het inkomen van de alimentatieplichtige ouder, leiden tot een herberekening van de kinderalimentatie. Sommige ouders willen niet dat de kinderalimentatie ieder jaar punt van discussie vormt of wordt herberekend maar willen een kinderalimentatie overeenkomen die voor een langere periode vaststaat. Door het opnemen van een niet-wijzigingsbeding komen ouders dan overeen dat alleen in heel uitzonderlijke gevallen, als het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid echt onaanvaardbaar is om geen aanpassing van de kinderalimentatie te kunnen vragen, de kinderalimentatie opnieuw kan worden berekend. Vraag is of het opnemen van zo'n niet-wijzigingsbeding in het geval van kinderalimentatie wel mogelijk is?

Prejudiciële vragen

In de rechtspraak bestaat verdeeldheid over deze vraag. Zo ook de rechtbank Oost-Brabant zag zich in een zaak gesteld voor deze vraag. Om die reden heeft deze rechtbank op 14 mei 2019 prejudiciële vragen gesteld aan de Hoge Raad, het hoogste rechterlijke college in Nederland. Het stellen van prejudiciële vragen houdt in dat de Hoge Raad door een rechtbank of een hof om antwoord wordt gevraagd op een lastig, juridisch vraagstuk. Bij arrest van 1 november 2019 (ECLI:NL:HR:2019:1689) heeft de Hoge Raad antwoord gegeven op de vragen van de rechtbank Oost-Brabant.

Beslissing van de Hoge Raad

De Hoge Raad heeft beslist dat voor zover een niet-wijzigingsbeding inhoudt dat een toename van de draagkracht van de alimentatieplichtige of van de behoefte van het kind niet kan leiden tot een hogere kinderalimentatie, zo'n beding nietig is. De inhoud van het niet-wijzigingsbeding is dan namelijk in strijd met de bepaling uit de wet dat iedere ouder ten minste verplicht is naar draagkracht te voorzien in de kosten van verzorging en opvoeding van minderjarige kinderen (zoals is neergelegd in art. 1:404 lid 1 BW). Als een niet-wijzigingsbeding ertoe strekt dat een afname van de draagkracht van de alimentatieplichtige of van de behoefte van het kind niet kan leiden tot een lagere kinderalimentatie, is het opnemen van zo'n beding in beginsel wel geoorloofd, omdat het dan niet in strijd is met de regel dat kinderalimentatie ten minste aan de wettelijke maatstaven moet voldoen.

In het geval de alimentatieplichtige ook nog aan andere kinderen alimentatie moet betalen, kan het opnemen van

een niet-wijzigingsbeding echter weer ongeoorloofd zijn. In dat geval zou het niet-wijzigingsbeding immers in strijd kunnen komen met de regel dat bij het bepalen van de draagkracht van de alimentatieplichtige ook rekening moet worden gehouden met de kinderalimentatie die hij al betaalt voor andere kinderen.

Het is volgens de Hoge Raad dus per situatie verschillend of het opnemen van een niet-wijzigingsbeding bij een afspraak omtrent kinderalimentatie geoorloofd is.

Meer weten? Neem dan gerust contact op met één van onze advocaten van de sectie personen- en familierecht van ons kantoor in Terneuzen (0115-617200), Hulst (0114-312090) of Middelburg (0118-370670), of mailt u naar info@derechteradvocaten.nl. Ook kunt u onze gratis inloopsprekuren van 08:30 tot 09:30 uur bezoeken in Hulst (Havenfort 2), Terneuzen (Axelsestraat 1) en Middelburg (Noordpoortplein 3). Wij zijn u graag van dienst.

Mr. Annelies Duerink-Bottinga